- 67. Illius equi, postquam otio in Sindhuis ripa itineris lassitudinem levassent, humeros quatiebant, quibus croci florum fila adhærebant.
- 68. Ibi Húnarum mulierum genis pallorem induxerunt Raghuis facta, quæ fortitudinem ejus in maritis earum jam antea manifestaverant.
- 69. Kámbojenses, prœlio ejus impetum sustinere non valentes, flexi sunt, æque ac akshodhæ arbores, elephantorum funibus cinctæ.
- 70. Illi ingentes divitiarum acervos cum equis nobilibus abundanter tamquam dona ad Kosalæ dominum attulerunt, superbiam suam reprimentes.
- 71. Tum ille, equis potens, ascendit montem, Durgæ parentem, excitato metallorum pulvere altiorem quasi reddens ejus apicem.
- 72. Narravit militibus, leones in cavernis cubantes, pari robore præditos, vel exercitus strepitu audito, sine ullo timore capite retro verso circumspicere.
- 73. Adflabant eum in itinere venti, in bhúrjis arboribus strepentes, in arundine susurrantes atque Gangæ guttas apportantes.
- 74. Requiescebant milites in umbris nameruum arborum, considentes in saxis quorum superficies odorata erat moscho hinnuleorum, qui ibi consederant.
- 75. Herbæ, quæ in elephantorum, ad saralas arbores alligatorum vinculis tremulo splendore lucebant, duci illi noctu pro lucernis sine oleo erant.
- 76. Devadarues arbores in stationibus ab illo relictis, cortice funibus fisso, Kirátis elephantorum magnitudinem narrabant.
- 77. Ibi Raghui cum catervis montanis prœlium erat acerbum, in quo sagittarum, hastarum, lapidumque concussu ignis eliciebatur.
- 78. Postquam sagittis suis *Utsavasanketenses* festis desistere coegerat, *Kinnaros* brachiorum suorum victoriæ laudes canere docuit.
- 79. His populis dona afferentibus, montis medullam cognovit rex, ut mons regis medullam.
- 80. Raghus cum ibi inconcussam gloriæ suæ copiam deposuisset, montis a Rávana sublevati pudorem excitans descendit.